

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

Epistola consolatoria super morte fratris ad fratrem

[urn:nbn:de:bsz:31-300764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-300764)

Ecce fremunt/ rident subsannāt/mortibus virgēt/
 Demon philosophi vis inimica potens
 Talibus impulsū p̄stare fide requiera
 Non hominis/ sed dic hoc opus esse dei.
 Bella tot experti toriensq; pericula passi
 Felices quando nō abiere retro.
 Gratus eris domino fidei petra stabilitus/
 Petri vox tua sit non alium petimus.
 Loram patre suo christo vocitante/ fidei
 Seruo dicetur: tu meus euge veni.
 Gaudia delicias tuo benedicte perenni
 Sedibus ethereis regna parata cape.
 Concipe qui legeris tumuli causam faciendi
 Edibus et sacris cur monumenta paro.
 Bassa patet platea/ baptismi proxima fonti
 Riuus ibi/ recolens funde preces domino.
 Viuere sis monitus velut hic et nunc obiturus
 Orans dic redeat spiritus ad dominū.
 Perpetuo coniunge iesu tibi federe mentem/
 Celitus ad cenam dic benedicta veni.
 Janua cui celi crudelibus ignibus vsto
 Laurenti patuit hospes adesto mens.
 Jungat se socium stephanus/ qui vidit apertos
 Celos patron⁹ sit mihi p̄cipuus // Et paulus ra
 Angelic⁹ custos comites/ v̄tq; iohes p̄ ad cibera
 Virgo Joseph/ tota celica turba faue.

Diem natiuitatis et baptismi canit
Pars anime gerarde mee doctissime salue
 Finis et initij do monumenta mei
 Fausta dies rutilat tibi consecrata nicasi
 Et tibi virgo soror: martyr et eutropia.
 Lucē sub hac mundo natū me/ denuo natum
 Fons sacer ex utero protulit ecclesie.
 Annus erat domini millesim⁹ adde trecentos
 Sexaginta tres/ tunc data vita triplex.
 Ire vita prior fuit/ iram gratia dempsit
 Viuificans animam consociansq; deo
 Tertia vita licet est in spe/ vita perennis.
 Eterne vite gratia principium est:
 Vita peregrinus/ vsu rationis ob orto
 Quarta subest operū/ que rebit ad patriam.
 Nec operum vita non p̄manet absq; secunda/
 Gratia viuificat nutrit et auget opus.
 Quatuor hinc vitas totidem dicas et amores/
 Vita quadruplex est/ ergo quadruplus amor.
 Omnes ille meos qui viuificauit amores
 Glorietur/ ille habeat/ continuetq; precor.
 Gratus ego primos semper complectar amores
 Qui si defuerint quid nisi mors superest?

Epistola consolatoria Johannis Berson Cancellarij parisiens. ad Johannem Germanum suum monachum In cenobio sancti Remigij remensis sup morte alterius germani sui n̄ colai ordinis celestinoꝝ et soroz suaz. **Epigramma.** Y 4

Consolatoria super morte fratris

Quoniam Dnice quem mihi dat fr̄z natura seq̄ndū:
Noſtri ſunt generis que monumēta vides
Arnulpho charlier cui nupſit helizabz oli
Berſon origo fuit/ aduena voce ſonans.
Dotauit deus hos bis ſena prole/ puelle
Septene numero/ quinq; ſuere marcs.
Primus theologus/ monachi tres/ mortu' alter
Infans/ et nupſit filia ſola viro.
Fratr petre rapit te mors/ et te ſozoz agnes
Infantes/ viuūt purus vterq; deo.
Egra iabina ſozoz viuens mala ſuſtinuiſti
Iugiter hinc moriens reddita dona capis.
Tara ſozoz raulina vale/ que commeruiſti
Conſozs eſſe Jeſu/ cuius eras ſamula.
Hoſpita pauperibus et myſtica martha fuiſti.
Te vocat inde Jeſus/ tu benedicta veni.
Tempora compleſti cōſummatuſ cito multa
Fratr cordis amor tu nicolae mei.
Celos credo equidem tu celeftinus adiſti.
Edica ſemper amans dum peregrinus eras.
Sozoz lugenda manet nobis/ quos vita ſuperſteo
Septem ſeruat adhuc/ torquet et exilio.

Quoniam Dnice/ cur quereris fr̄m tibi morte periffe
An tua ſit prudens iſta querula inde.
Spūs aſtra petit linquēs miſerabile corp'⁹
Carcere ſeu terro carne ſolutus abit.
Lūis erat regimen grandis labor/ aſper/ amarus.
Blandicijs fallens excrucians ſtimulis
Aſſiduus conflictus ineſt/ victoria rara.
Audi q' linguam nemo domare poteſt.
Quid faciant aures/ oculi? quid membra pudoris
Quid ve manus/ gula/ cor/ vis quid adora petit?
Bruta ſub imperiū videas deſcendere freni.
Hauta gubernaculi dirigit arte rates/
Et rigida ceruice caro ſua frena remordens/
Serapit/ r' dominū deiſcit excutiens.
Opprime mille modio ſurget tamē vſq; rebellis/
Remoq; perfecte ſuppeditabit eam.
Intro ſemp ineſt membrorū dira tyrannus
Fomentū ſcleris/ omnis origo mali.
Allicit illecebris/ acres exaggerat iras/
Diſcet triſticias/ gaudia ſpemq; metum.
Plurima liſ/ par nulla diu/ ſecuraq; nunq;
I. nunc r' tale plangito mancipium.
Mancipium quod obeſt anime/ qd ſarcina dura
Quam crebro ſtimulis exagitare ſtudet.
Longaude potius pregrandi faſce leuato:
Fratris ſpirtui monice ſi ſapias
Dices quis nouit ſi ſpirtus alta petiuit?
Vcl baratri/ procul hoc/ corruit in puteum?
Aut medio poſitum ſi purgatorius ignis
Exurat/ ſcoriam purificans ſclerum:
Certum te faciat vite reſpectus honeſte/

Inde salutis spem concipe/te recreans:
 Lollige vel firmum solamen in hac ratione
 Lucenti speculo quam docet alma fides.
 Omnis in hac vita peregrinans tendit ad illam
 Celestis patrie perpetuam requiem/
 Scis quam gaudendū quanto plausu iubilādus
 Tali dum requie perfruitur morieris.
 Si purgandus adhuc retinetur letificeris/
 Premia celorum q̄ sibi certa manent
 Nil ultra peccare potest/nullo discrimine vitam
 Perdere celestem/sine suo stabilis/
 Iudicio domini iusto si forte/quod absit
 Perditus est/cur fles fletus/ianiter est.
 Cor tenerum forsan/pietas/natura ve pungit
 Rumpi consuete fedus amicicie
 Bos ⁊ iumentum iuga se socialia plangunt
 Perdere/nonne magis est socialis homo.
 Te minus hinc miror raulinam flere sororem
 Assiduis que te fouit in obsequijs
 Ejice tristitiam seculi causat quia mortem
 Pro solo sapiens crimine rite gemit.
 Aspera sit sors/sit vel prospera/nil nocet vlli
 Si per peccatū desit abusus ei.
 Adde voluntati tua sit conformis oportet
 Diuine/quid ager murmur in oppositum.
 An bona mors fratris/carnalia vinda resoluens
 Quo caperet celum liber et emeritus.
 Fraternalis amor dedit hanc mortē/quia peste
 Dum fouet infectos/contagione perit.
 Dac de valle deus educit eum propteranter/
 Ulterius ne fraus hostica deciperet.
 At varijs nostra versatur vita periclis/
 Omne repletur iter retibus et laqueis/
 Tendimus ad patriam suspiramusq̄ gementes
 Quam raulina soror quam nicolaus habet.
 Hactenus hec volui tibi frater scribere/quo mens
 Fortis et equa suam nostra petat patriam.
 Illic cernere nos/dare viuas reddere voces
 Fas erit/et quicquid cor petit/illud habet.
 Oremus tandem pro defunctis/vt et ipsi
 Sint memores nostri cum bene fiet eis. ¶ Finis

Tractat' eiusdem

de preparatione ad missam et pollutione nocturna.

Ubitatum est apud me frequēter et diu presertim post susceptum sacerdotium/si quis nocturno pollutus somnio a cele-

brando missam/cessare deberet. Exptus sum similiter multos preserti religiosos ⁊ nouissime quendā pre ceteris tali dubitationis scrupulo non parū turbatos. dum ex vna parte eos ad celebrandū trahit deuotio ⁊ altera timor offense reprimat. Tandem effectus super hac re certior/tum ex doctorum sacrorū lectōne/tum ex p̄torū ⁊ virtuosoz cōsultatōe et ex p̄lo. tū postre-